

- в) Невалиден ли е член 7, параграфи 1 и 7 от Директива 2014/40/ЕС поради нарушение на принципа на пропорционалност и/или на член 34 ДФЕС, тъй като тази разпоредба задължава държавите членки да забранят пускането на пазара на тютюневи изделия с характерни вкусово-ароматни качества, чийто обем на продажбите в рамките на целия Съюз е по-малко от 3 % за дадена продуктова категория, още от 20 май 2016 г.?
- г) При отрицателен отговор на първия въпрос, букви а)—в), как трябва да се тълкува понятието „продуктова категория“, съдържащо се в член 7, параграф 14 от Директива 2014/40/ЕС? Трябва ли разпределянето в „продуктови категории“ да се извършва според вида вкусово-ароматни качества или според типа (ароматизирано) тютюнево изделие, или въз основа на комбинация от двата критерия?
- д) При отрицателен отговор на въпрос 1, букви а)—в), по какъв начин следва да се установи дали по отношение на определено тютюнево изделие е достигната границата от 3 % по смисъла на член 7, параграф 14 от Директива 2014/40/ЕС, при положение че не са налице официални и публично достъпни числени стойности и статистически данни относно тази граница?
2. а) Имат ли право държавите членки да приемат допълнителни преходни разпоредби при транспонирането на членове 8 —11 от Директива 2014/40/ЕС в националното право?
- б) При отрицателен отговор на втория преюдициален въпрос, буква а):
1. невалидни ли са член 9, параграф 6 и член 10, параграф 1, второ изречение, буква е) от Директива 2014/40/ЕС поради нарушение на принципа на пропорционалност и/или на член 34 ДФЕС, тъй като те делегират на Комисията [правомощието] да определя някои изисквания относно етикетването и опаковането, без да ѝ определят срок за това и без да предвиждат допълнителни преходни разпоредби и допълнителни срокове, гарантиращи на заинтересованите предприятия, че ще разполагат с достатъчно време за привеждане в съответствие с изискванията на Директивата?
 2. Невалидни ли са член 9, параграф 1, второ изречение (текстът относно предупреждението) и параграф 4, [буква а),] второ изречение (размер на шрифта), член 10, параграф [1], второ изречение, буква б) (информация за преустановяване на употребата на тютюневи изделия) и буква д) (разполагане на предупреждението), както и член 11, параграф 1 (етикетиране) от Директива 2014/40/ЕС поради нарушение на принципа на пропорционалност и/или на член 34 ДФЕС, тъй като предоставят на държавите членки възможност за избор и свобода на преценка в различни случаи, без да им определят срок за това и без да предвиждат допълнителни преходни разпоредби или допълнителни срокове, гарантиращи на заинтересованите предприятия че ще разполагат с достатъчно време за привеждане в съответствие с изискванията на Директивата?
3. а) Трябва ли член 13, параграф 1, буква в) във връзка с параграф 3 от Директива 2014/40/ЕС да се тълкува в смисъл, че задължава държавите членки да забранят използването на информация, отнасяща се до вкус, мирис, овкусители или други добавки, и в случаите, когато не става въпрос за рекламна информация и използването на съставките продължава да е разрешено?
- б) Невалиден ли е член 13, параграф 1, буква в) от Директива 2014/40/ЕС, тъй като нарушава член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз?

(¹) Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия и за отмяна на Директива 2001/37/ЕО (ОВ L 127, 2014 г., стр 1).

Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 27 април 2017 г. — M.G. Tjebbes и др./Minister van Buitenlandse Zaken

(Дело C-221/17)

(2017/C 239/32)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: M.G. Tjebbes, G.J.M. Koopman, E. Saleh Abady, L. Duboux

Отговорник: Minister van Buitenlandse Zaken

Преюдициални въпроси

Трябва ли членове 20 ДФЕС и 21 ДФЕС от Договора за функционирането на Европейския съюз, по-специално в светлината на член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че поради липсата на конкретна преценка от гледна точка на принципа на пропорционалност — що се отнася до последиците за заинтересованото лице от гледна точка на правото на Съюза, когато това лице загубва гражданството си — тези норми не допускат законови разпоредби като разглежданите в главното производство, които предвиждат, че:

- a) пълнолетно лице, което притежава и гражданство на трета държава, загубва ex lege гражданството на своята държава членка и следователно гражданството на Съюза, когато в продължение на непрекъснат период от десет години то е имало обичайно пребиваване в чужбина и извън Европейския съюз, макар и да съществуват възможности за прекъсване на този срок от десет години?
- b) при определени обстоятелства малолетно или непълнолетно лице загубва ex lege гражданството на своята държава членка и следователно гражданството на Съюза, когато негов родител загуби гражданството си в хипотезата по буква a)?

Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 4 май 2017 г. — ХС и др.

(Дело C-234/17)

(2017/C 239/33)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: ХС, УВ, ЗА

Преюдициален въпрос

Следва ли правото на Съюза, и по-специално член 4, параграф 3 ДЕС във връзка с изведените от тази разпоредба принципи на равностойност и на ефективност да се тълкува в смисъл, че задължава Oberster Gerichtshof по молба на лице с правен интерес да преразгледа влязло в законна сила постановено от наказателен съд съдебно решение с оглед на твърденията за нарушение на правото на Съюза (в конкретния случай на член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на член 54 Конвенция за прилагане на споразумението от Шенген), при положение че националното право (член 363а от австрийския Наказателнопроцесуален кодекс (Strafprozeßordnung) предвижда подобно преразглеждане единствено когато се твърди, че е нарушена ЕКПЧ или някой от нейните допълнителни протоколи?

Жалба, подадена на 8 май 2017 г. от Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 28 февруари 2017 г. по дело T-162/14, Canadian Solar Emea GmbH и др./Съвет

(Дело C-236/17 P)

(2017/C 239/34)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. (представители: J. Bourgeois, avocat, S. De Knop, advocaat, M. Meulenbelt, advocaat, A. Willems, avocat)